

Diavasame.gr

ΤΟ ΜΙΣΟΣ ΕΙΝΑΙ Η ΜΙΣΗ ΕΚΔΙΚΗΣΗ

30.07.2016

Συντάκτης: Ευμορφία Ζήση

Εκδοτικός Οίκος

ΨΥΧΟΓΙΟΣ

Συγγραφέας

Αιμίλιος Σολωμού

Κατηγορία

Ελληνική Λογοτεχνία

ISBN

978-618-01-1247-4

Σελίδες

496

Ο Αιμίλιος Σολωμού ανήκει στη νέα γενιά Κύπριων λογοτεχνών. Σπούδασε Ιστορία και Αρχαιολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και Δημοσιογραφία σε σχολή Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης. Εργάστηκε ως δημοσιογράφος σε πρωινή καθημερινή εφημερίδα και σήμερα είναι εκπαιδευτικός στη Μέση Εκπαίδευση. Στα περιοδικά «Άνευ», «Νέα Εποχή», «In focus», και «Μανδραγόρας» δημοσιεύτηκαν διηγήματά του. Έχει εκδώσει τα μυθιστορήματα: «Το

Σκιάχτρο», «Όσπερ στρουθίον, τάχος επέτασας», «Ένα τσεκούρι στα χέρια σου», το οποίο βραβεύτηκε με το Κρατικό Βραβείο μυθιστορήματος της Κύπρου καθώς και το «Ημερολόγιο μιας απιστίας» που τιμήθηκε με το Βραβείο Λογοτεχνίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το 2013.

Στο τελευταίο βιβλίο του «Το μίσος είναι η μισή εκδίκηση» αναβιώνεται μια παλιά ιστορία 143 χρόνων που συνδέεται με το σήμερα. Κύρια θεματική του μυθιστορήματος αποτελεί η Ευρώπη και η σχέση της με το ελληνικό κράτος τότε και σήμερα. Η αλήθεια και η μυθοπλασία συνυπάρχουν και προβάλλουν ομοιότητες του παρελθόντος με το παρόν. Η Ελλάδα του τότε, όπως και του σήμερα, αποτελεί το μαύρο πρόβατο της Ευρώπης. Η σημερινή οικονομική, κοινωνική και πολιτική κρίση έχει τις ρίζες της κάπου εκεί στο παρελθόν.

Ο συγγραφέας έχει μελετήσει εξονυχιστικά ό,τι έχει να κάνει με τη Σφαγή στο Δήλεσι. Ακολουθεί με ιδιαίτερη αληθοφάνεια τη διαδρομή που πήραν, τον Απρίλιο του 1870, οι ληστές και οι όμηροί τους στο Πικέρμι, στην Πεντέλη, στον Ωρωπό, στο Συκάμινο. Την 21η Απριλίου 1870 δολοφονήθηκαν φρικτά τέσσερις επιφανείς Ευρωπαίοι-ξένοι περιηγητές (τρεις Άγγλοι και ένας Ιταλός) από τη συμμορία των Αρβανιτάκηδων έπειτα από δέκα μέρες ομηρίας. Οι απαγωγείς ζητούσαν λύτρα για την απελευθέρωση των ομήρων και αμνηστία από το ελληνικό κράτος. Αυτό οδηγεί την Ευρώπη να στραφεί εναντίον της Ελλάδας αποκαλύπτοντας μέρα με τη μέρα τη διαφθορά του ελληνικού πολιτικού συστήματος και τη σύνδεσή του με τη ληστεία. Αποκαλύπτεται ό,τι δρα στο παρασκήνιο και ακολουθεί η επέμβαση των Μεγάλων Δυνάμεων στη χώρα.

Το μυθιστόρημα στηρίζεται στο γεγονός αυτό, αλλά αναφέρεται στο σήμερα. Πρωταγωνιστεί ένας Κύπριος ο οποίος τυγχάνει να είναι απόγονος ληστή της συμμορίας των Αρβανιτάκηδων, ο οποίος και ξέφυγε καταδιωκόμενος. Πρόκειται για μια σύγχρονη αστυνομική ιστορία με αναφορές στο παρελθόν και στο παρόν.

Στο σήμερα: στις 21 Απριλίου 2013 δολοφονούνται φρικτά δύο απεσταλμένοι της Τρόικας, σε κεντρικό ξενοδοχείο στην Αθήνα, από έναν άγνωστο. Έτσι γίνεται παραλληλισμός με τη Σφαγή του Δήλεσι στις 21 Απριλίου 1870. Στη σύγχρονη ιστορία πρωταγωνιστεί ο δράστης της δολοφονίας των Τροϊκανών και η κοπέλα του, ο καθηγητής του στο Πανεπιστήμιο, Σεργίδης, και η φίλη του, ο αστυνόμος Αποστόλου με τη γυναίκα του και ο Αργύρης, ένας αναρχικός. Ο Αλέξης, Κύπριος και συγγενής ενός από τους ληστές στο Δήλεσι νιώθει μεγάλο μίσος για όσους οδήγησαν την Ελλάδα στην κρίση και στο Μνημόνιο. Το παρελθόν του Αλέξη, εκείνο του προγόνου του, συντρόφου των Αρβανιτάκηδων και του πατέρα του, που βίωσε την τουρκική εισβολή στην Κύπρο, συνδέεται με το παρόν του και το μίσος του για όσους ευθύνονται για τη σημερινή οικονομική εξαθλίωση. Ο Σεργίδης, καθηγητής Ιστορίας, αποτελεί τον δεύτερο σημαντικό ήρωα της πλοκής. Γράφει ένα βιβλίο για τη Σφαγή στο Δήλεσι. Ο Αποστόλου είναι ένας πιστός στο καθήκον αστυνομικός.

Ο συγγραφέας πετυχαίνει να μας τονίσει τις φοβερές ομοιότητες του σήμερα με το τότε όσον αφορά στην ανθελληνική στάση της Ευρώπης, την παρέμβαση της, την οικονομική εκμετάλλευση της χώρας από τους ισχυρούς.

Επίσης, αφιερώνει μικρά κεφάλαια στους ανθρώπους που αυτοκτονούν γύρω μας λόγω της οικονομικής κρίσης που επέφεραν τα Μνημόνια.

Το στυλ αφήγησης είναι ρεαλιστικό, με εκπλήξεις που κρατούν τον αναγνώστη σε εγρήγορση. Επίσης, πολύ πρωτότυπη και εξαιρετικά πρακτική είναι η αρίθμηση των κεφαλαίων που είναι συνεχόμενη μεν αλλά με δική τους αρίθμηση ανάλογα με την ιστορία. Είναι περισσότερο έκδηλος ο κοινωνικός χαρακτήρας παρά ο αστυνομικός. Οι χαρακτήρες μας δίνονται με ιδιαίτερα διεισδυτικό τρόπο, με έντονη σκιαγράφηση.

Αποτυπώνονται τα ήθη της εποχής, ο ανθελληνισμός και οι εσωκομματικές καταστάσεις: «Συχνά επαναλάμβανε πως όλα τα δεινά που επισωρεύτηκαν στις μέρες μας συνδέονταν άρρηκτα με προβλήματα σε θέματα δομής και θεσμών, σύμφυτα με την εποχή της Ανεξαρτησίας και την ίδρυση του κράτους. “Ήταν και είναι ένα προβληματικό κράτος. Γιατί αυτό βολεύει τα τζάκια, τους παράγοντες, πολιτικούς και οικονομικούς, ημεδαπούς και αλλοδαπούς – κυρίως τους οικονομικούς. Οι Μεγάλες Δυνάμεις χρησιμοποιούσαν τις εγγυήσεις για την ακεραιότητα, την ανεξαρτησία και το μοναρχικό πολίτευμα στο Πρωτόκολλο της Ανεξαρτησίας του 1830 ως πρόσχημα για να επεμβαίνουν στο εσωτερικό της χώρας”, συνήθιζε να λέει». (σελ.73)

«“Εμπρός, κάντε το, ψάξτε την καταγωγή των πολιτικών της πρώτης γραμμής, τις ρίζες τους. Κάντε το! Ποιοι είναι; Ποιοι είναι όλοι αυτοί οι τσαρλατάνοι; Να σας πω εγώ. Θα τους βρείτε να κρύβονται πίσω από κάθε ιστορικό γεγονός. Κοτζαμπάσηδες κατά την Τουρκοκρατία, τσιφλικάδες, παλαιοκομματικοί κατά τον 19ο αιώνα να πλουτίζουν, ν’ αβγατάνουν τις περιουσίες τους, τυχοδιώκτες και επικίνδυνοι, πότε με τον έναν πολιτικό αρχηγό πότε με τον άλλο, πότε με τη μια μεγάλη δύναμη πότε με την άλλη, αγγλικό, γαλλικό, ρωσικό κόμμα!”» (σελ. 399).

Ένα επίκαιρο ανάγνωσμα, απαραίτητο για όσους επιθυμούν να κατανοήσουν εις βάθος τα γενεσιουργά αίτια της διαφθοράς στο ελληνικό κράτος που οδήγησε τη χώρα στη σημερινή κατάσταση.